

Josep Maria Nolla i Brufau

Josep Maria Nolla i Brufau va néixer a l'Albagés el 1949. És llicenciat en filosofia i lletres, branca d'història, per la Universitat Autònoma de Barcelona, on va obtenir el premi extraordinari de llicenciatura l'any 1973. Va ser becari del programa ministerial de formació del personal investigador entre 1974 i 1976, i es va doctorar a la UAB l'any 1977 amb la tesi «La ciutat romana de Gerunda». El 1978 va entrar a formar part del professorat de l'antic Col·legi Universitari de Girona (més endavant, Universitat de Girona), on ha desenvolupat la seva tasca acadèmica, el 1984 com a professor titular d'universitat i d'ençà de 1994 com a catedràtic d'universitat. En aquesta institució ha desenvolupat diferents càrrecs de gestió i govern, com a director de l'Institut de Patrimoni Cultural, secretari de la Facultat de Lletres i vicerector de Recerca. De manera paral·lela, en els primers anys d'activitat també fou tècnic superior de la Diputació de Barcelona i conservador del Conjunt Monumental i Museu d'Empúries en el període 1983-1985.

En el camp de la recerca ha desenvolupat una intensa tasca centrada en les comarques gironines, que va començar amb una beca de l'Obra Social de La Caixa d'Estalvis per a la realització d'un treball sobre la ciutat romana de *Gerunda*. D'ençà de l'any 2005 ha dirigit com a investigador principal tres projectes de recerca atorgats per diferents ministeris entre els anys 2003 i 2013, i ha estat codirector de dos més entre els anys 2014 i 2017, que han acabat en tots els casos amb una publicació monogràfica. Ha dirigit diversos projectes europeus en col·laboració amb ajuntaments del país, italians i francesos, i amb les universitats de Siena i Politècnica de Tolosa del Llenguadoc, i ha signat nombrosos convenis amb diverses institucions (ajuntaments, Diputació de Girona i diversos departaments de la Generalitat).

Format a Empúries, on va treballar entre 1970 i 1977, ha centrat la seva activitat arqueològica en els territoris gironins, en nombrosos jaciments com la mateixa Empúries, Girona, Roses, el monestir de Sant Feliu de Guíxols, Sant Julià de Ramis, les vil·les romanes dels Ametllers (Tossa de Mar) i Vilauba (Camós), i un llarg etcètera. A més va parti-

cipar en l'excavació internacional dels Trofeus de Pompeu a Panissars (la Jonquera-Portús) i al temple de la Magna Mater del conjunt monumental d'Òstia a Itàlia. La seva especialitat és el món romà, en la qual és un investigador força reconegut, i treballa fonamentalment en tres línies de recerca com són la ciutat de *Gerunda*, el poblament rural i l'arqueologia funerària, tot i que els seus interessos es prolonguen fins als períodes ibèric i visigòtic. En aquests camps ha dirigit un total de dotze tesis doctorals i n'ha codirigit dues més.

Producte d'aquesta important dedicació és un nombrós conjunt de publicacions, entre les quals destaquen divuit monografies signades amb una àmplia nòmina de col·laboradors, entre les quals destaquen *El poblament d'època romana al nord-est de Catalunya; El fòrum romà d'Empúries; La vil·la romana de Vilauba (Camós); Aquae Calidae. Presència romana a la Selva; El món rural d'època romana a Catalunya. L'exemple del nord-est; Excavacions arqueològiques a la muntanya de Sant Julià de Ramis; Girona, de Carlemany al feudalisme; Els cementiris rurals de les antigues ciutats d'Emporiae, Gerundae i Aquae Calidae; Els trofeus de Pompeu als Pirineus; La vil·la romana dels Ametllers i el seu fundus, i Empúries a l'antiguitat tardana*. Ha publicat, amb diversos col·laboradors, un total de 440 treballs entre capítols de llibres i articles en nombroses revistes. Ha participat en més de 90 reunions científiques, tant nacionals com internacionals, on ha presentat ponències i comunicacions. En el camp de la divulgació ha desenvolupat igualment una intensa activitat en l'organització d'exposicions —de les quals ha estat comissari de cinc—, conferències i cursets —dels quals ha impartit més de dos-cents.

Amb la seua tasca docent i de recerca, el professor Josep Maria Nolla ha contribuït de manera decisiva al coneixement de les comarques gironines en els períodes ibèric, romà i alt medieval, i a la formació de nombrosos investigadors. A l'excel·lència en la recerca, afegeix una llarga trajectòria de ferm compromís amb el país i la seva llengua. Per tot això, considerem que és un magnífic candidat a formar part de la Secció Històrico-Arqueològica.

Text llegit pel senyor Ferran Arasa i Gil en el Ple del dia 11 de maig de 2017